

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 13Csp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620200152
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šťastná
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7620200152.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves sudkyňa JUDr. Katarína Šťastná v spore žalobcu: X. B., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. L. XX, právne zastúpený: JUDr. Michal Michalovčík, advokát, Pri Jazdiarni 1, Košice, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpený : Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., IČO : 47 233 516, Kubániho 16, Bratislava, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a vydanie bezdôvodného obohatenia takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500076744 zo dňa 26.08.2014, uvedená v bode 8., ods. 8.1. v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 16,6% p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.)“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka Dohody o poskytovaní služieb č. 8500076744 zo dňa 26.08.2014, uvedená v bode I., ods.7.1. v znení :”Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,51% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.707,44€, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1.707,44€ od 04.06.2020 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 09.01.2020 sa žalobca domáhal toho aby súd určil neprijateľnosť zmluvných podmienok v zmluvách uzavretých medzi stranami sporu a zároveň aby zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodného obohatenie. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 21.08.2014 bol žalobcovi oznámením žalovaného zo dňa 26.08.2014 schválený úver vo výške 1.500,- € so splatnosťou úveru 36 mesiacov, výškou

celkovej mesačnej splátky 89,65 €, ročnou úrokovou sadzbou 18,03 % a RPMN úveru vo výške 20,91 %, čím medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom malo dôjsť k uzatvoreniu Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500076744 a poskytnutiu úveru. Pri uzatváraní Zmluvy o revolvingovom úvere bola žalobcovi zo strany žalovaného predložená na podpis aj Dohoda o poskytovaní služieb č. 8500076744, pričom ak chcel žalobca úver získať, musel Dohodu o poskytovaní služieb podpísať. V bode 6. Zmluvy o revolvingovom úvere je uvedený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,- €, pričom tento poplatok bol automaticky odpočítaný z výšky úveru 1.500,- € a žalobcovi z úveru bola reálne poskytnutá len suma vo výške 1.450,-€. Zo strany žalobcu ako dlžníka bola žalovanému ako veriteľovi doposiaľ na vrátenie úveru preukázateľne zaplatená suma spolu vo výške 3.157,44 €, a to prostredníctvom zrážok zo mzdy vykonaných zamestnávateľom STD DONIVO a.s.

2. Zmluva o revolvingovom úvere, uzatvorená medzi žalobcom ako dlžníkom a spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom a dodávateľom, je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou. Podľa bodu 8., ods. 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere: "V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1 písm. a.) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy a/ alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.)." Predmetom dojednania medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom má byť povinnosť zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.) a taktiež zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.) ak sa dlžník omešká s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Zmluvnú pokutu dojednanú v zmysle bodu 8. ods. 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere považuje žalobca za neprijateľnú a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú, keďže toto dojednanie umožňuje sankcionovať dlžníka dvakrát, raz keď je v omeškani s mesačnou splátkou a druhý raz keď je omeškanie úhrady mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Z obsahu predmetného ustanovenia nie je zrejmé, do kedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítat. Pri posúdení uvedeného poukázal aj na Rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 10.05.2017 sp. zn. 12Csp/46/2017 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 10.04.2018 sp. zn. 5Co/468/2017, ktorými už boli takéto zmluvné podmienky vyhlásené za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti.

3. Na základe bodu I., ods. 7.1 Dohody o poskytovaní služieb mal žalobca žalovanému uhrádzať odplatu vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru (50,- €), a to mesačne v splátkach spolu so splátkami úveru a úrokmi, čo pri 36 splátkach úveru predstavuje spolu sumu 1.310,40 € (36 x 36,40 €). Z formulároveho typu Dohody o poskytovaní služieb je nesporné, že žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah. Takáto podmienka - dojednanie o službách a odplate za "služby" nebola individuálne dojednaná a taktiež spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech dlžníka ako spotrebiteľa, preto podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje neprijateľnú podmienku. Hrubá (značná) nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľovi spočíva aj v tom, že žalovaný si nárokuje poplatok za úkony ("služby"), ktoré nie sú spotrebiteľovi vopred známe, hoci ich obsah je zaznamenaný v bode druhej strany Zmluvy o úvere. Dojednanie týchto služieb tiež považuje za neurčité. Odplata je neprimerane vysoká a značne prevyšuje náklady na „služby“, ktoré majú byť predmetom Dohody o poskytovaní služieb. V skutočnosti však služby, ktoré majú byť za odplatu poskytované žalovaným žalobcovi sú len bežnými administratívnymi úkonmi žalovaného, bežne a obvykle poskytovanými poskytovateľmi úverov, pričom tieto neboli zo strany žalobcu vôbec vymienené, ani požadované. Takéto služby nepredstavujú zo strany žalovaného žiadne nadštandardné služby, spojené s poskytovaním úveru, a sme toho názoru, že obdobné služby sú bežné poskytované poskytovateľmi úveru, bez nároku na osobitnú odplatu za takéto služby.

4. Žalobca tiež poukázal, že odplata za "služby" je percentuálne odvodzovaná od výšky úveru a preto je neakceptovateľné, aby u rôznych spotrebiteľov boli rôzne výšky nákladov odvodzované od výšky ich úveru, hoci služba spočívajúca v poskytnutí informácie, by mala predstavovať v podstate rovnaké plnenie zo strany veriteľa. Výška poplatku je priamo odvodená od výšky poskytnutej istiny úveru, avšak podrobnosti a dôvody mechanizmu, ktorý mení reálnu výšku poplatku pre každého prijímateľa úveru

zvlášť, známe nie sú. Výška poskytnutého úveru bola 1.450,- € a odplata iba za tieto "služby" je vo výške 1.310,40 €, čo predstavuje 90,37 % z tejto sumy úveru. Žalobca pri podpise Zmluvy o revolvingovom úvere reálne nemal záujem o poskytnutie "doplnkových služieb", avšak ak chcel úver získať, musel podpísať aj Dohodu o poskytovaní služieb, hoci táto nemá pre žalobcu po materiálnej stránke žiadne výhody. Dohoda o poskytovaní služieb nie je ničím iným ako ďalšou nekalou praktikou na zakrytie skutočnej výšky odplaty za úver.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že v prípade poskytnutia peňažných prostriedkov žalovaným ako veriteľom žalobcovi ako dlžníkovi a spotrebiteľovi na základe Zmluvy o revolvingovom úvere sa jedná o spotrebiteľský úver, platí úprava zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platná a účinná v čase uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) a j) zákona č. 129/2010 Z. z., preto je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Rovnako tak podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V predmetnej Zmluve o revolvingovom úvere je uvedená výška RPMN 20,91 %. Avšak v skutočnosti je RPMN pri tomto úvere ďaleko vyššia. Žalovaný do výpočtu RPMN nezahrnul náklady na odplatu za služby vo výške 1.310,40 € spojené bezprostredne s poskytnutým úverom a vyplývajúci z Dohody o poskytovaní služieb. Ak by žalovaný tieto náklady do výpočtu RPMN zahrnul, výška RPMN by bola 83,29 %. Keďže v Zmluve o úvere je RPMN uvedená nesprávne, a to v neprospech spotrebiteľa, aj preto je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

6. Na základe Zmluvy o revolvingovom úvere poskytol žalovaný ako veriteľ žalobcovi ako dlžníkovi na úver sumu vo výške 1.450,- €. Žalobca doposiaľ na vrátenie úveru zaplatil žalovanému sumu vo výške 3.157,44 €. Nakoľko úver poskytnutý žalovaným žalobcovi je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného v tomto prípade predstavuje rozdiel medzi tým, čo žalobca na tento úver doposiaľ plnil na vrátenie úveru a žalovaným skutočne poskytnutým plnením, t.j. sumu vo výške 1.707,44 €. Sumu bezdôvodného obohatenia žiadal žalobca vydať spolu s úrokom z omeškania 5% ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému.

7. Žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú a navrhoval ju v celom rozsahu zamietnuť. Mal za to, že návrh na určenie neprijateľných podmienok je obsahovo a hmotnoprávne nedôvodným, procesne neprípustným návrhom a z podanej žaloby nevyplýva ani náznak dôvodu, ktorý by nutnosť takéhoto rozhodnutia vo vzájomnom pomere sporových strán odôvodnil.

8. Vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že predpokladom úspešnosti určovacej žaloby, a teda žaloby na určenie neprijateľnosti podmienky v článku 8., bod 8.1, sú z hľadiska procesného dve podmienky. Prvou je samozrejme preukázanie existencie, resp. neexistencie konkrétneho práva, ktorého posúdenie je predmetom konania (t.j. že strany sú, resp. nie sú subjektom hmotnoprávneho oprávnenia a povinnosti, o ktoré v konaní ide) a druhou, že žalobca má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Obidve podmienky treba rozlišovať, aj keď spolu úzko súvisia a naliehavý právny záujem treba posudzovať podľa požadovaného petitu. Ak je však žaloba pre nedostatok naliehavého právneho záujmu procesne neprípustná, je vylúčené ďalej sa zaoberať žalobou vo veci samej. Právny záujem žalobcu na žiadanom určení pri určovacích žalobách pritom musí byť podľa požiadavky zákona dokonca kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Aj v prípade žalôb podľa § 137 písm. c) a d) CSP je resp. musí byť (naliehavý) právny záujem na určovacích žalobách implicitne daný, akurát ho netreba osobitne preukazovať, keďže naliehavý právny záujem na určení v žalobe označeného práva alebo možnosť požadovať určenie v žalobe označenej právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu (čo teda, ešte raz inými slovami, neznamená, že sa právny záujem v týchto prípadoch nevyžaduje, ale len to, že sa naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, resp. možnosť požadovať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti v týchto prípadoch nemusí osobitne odôvodňovať a preukazovať). V danom prípade predmetná žaloba nepochybne spadá do vymedzenia, a teda aj pod režim žalôb podľa § 137 písm. c) a d) CSP, a pre jej prípustnosť sa tak vyžaduje, aby bol pri nej odôvodnený a preukázaný aj naliehavý právny záujem na požadovanom určení, resp. aby takýto naliehavý právny záujem alebo jej zmysluplná právna možnosť (potreba takého určenia) vyplývala z osobitného predpisu.

9. Žalovaný má za to, že nie je daná naliehavosť žalobcom domáhajúceho sa posúdenia časti svojho právneho vzťahu so žalovaným (založeného na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere) tak, aby súd určil, že označené ustanovenie je neprijateľné (a teda neplatné). V zmysle § 131 CSP žaloba slúži na uplatnenie súdnej ochrany ohrozeného alebo porušeného práva (obdobne normuje aj všeobecné deklaratórne ustanovenie § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z. z. deklarujúce resp. zakotvujúce oprávnenie spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom domáhať sa na súde ochrany svojho práva), avšak z predloženej žaloby nie je zrejmé, súdnej ochrany ktorého svojho konkrétneho hmotného subjektívneho práva a prečo sa žalobca osobitným určovaním neprijateľnosti zmluvnej podmienky v tomto súdnom konaní vlastne domáha. Ak ide iba o požiadavku, aby súd autoritatívne bez ďalších osobitných dôvodov resp. právneho záujmu - vyplývajúcich napr. z nejakých dôležitých individuálnych okolností veci - deklaroval to, čo vyplýva (v prípade naplnenia hypotézy právnej normy) priamo zo zákona, nie je zrejmé na ochranu akého ohrozeného alebo porušeného práva žalobcu by to malo slúžiť (bez požadovaného rozhodnutia žalobcovi nehrozí žiadna ujma na jeho právach, ich premlčanie, alebo preklúzia).

10. Ak ide teda len o záujem žalobcu deklaratórne rozhodnutím súdu určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky, o ktorej má žalovaný, tvrdiac s tým súvisiace hmotnoprávne dôvody, svoju predstavu, vie (ako uviedol), že jej neplatnosť vyplýva priamo zo zákona, a tiež to, že v iných konaniach (ním označených) už boli predmetné zmluvné podmienky vyhlásené za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti, že z ustanovenia § 53a OZ vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa ich používania, a že neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ "a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa" , tak právny záujem na tomto určení (význam súdneho konania v tejto časti) - len pre to, aby o tomto (časti právneho vzťahu) nadobudol judikovanú istotu, resp. aby to bolo určené aj v tomto konaní, keď nie je zrejmé či inak vôbec bude resp. má byť toto právo predmetom súdneho konania, teda žalovaný na platnosti trvá a či je takáto osobitná ďalšia súdna ochrana nejakého jeho konkrétneho práva vôbec potrebná - s poukazom na hospodárnosť konania a v zmysle predchádzania zbytočnému rozmnožovaniu sporov, nie je naliehavý.

11. Ak žalobca (vychádzajúc z jeho žaloby) všetky vyššie uvedené skutočnosti o jeho právnom vzťahu so žalovaným vie, a od žalovaného sa na ich základe už aj domáha plnenia, a potreba ďalšieho požadovaného osobitného určenia (ochrany) nevyplýva ani zo žiadnych osobitných individuálnych okolností veci, nie je zrejmé (a to bez ohľadu na to akokoľvek intenzívne neplatné, resp. vo všeobecnosti inak zjavne vadné alebo narušené vzájomné vzťahy by medzi stranami mali byť) k čomu (okrem zbytočného rozširovania predmetu sporu a vzniku s tým spojených zbytočných trov konania) resp. k akému konkrétnemu, spravodlivému a tomu primeranému účelu by takéto ďalšie určenie malo slúžiť, a či žalovaný nejakým svojim aktuálnym správaním, napríklad aj napriek predžalobnému stanovisku či výzve žalobcu, tomuto dal vážnu a primeranú príčinu na podanie takejto určovacej žaloby voči nemu.

12. Možnosť individuálnou žalobou žiadať určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky pritom nemožno odôvodňovať ani iba poukazom na § 298 CSP o uvedení (nie určení) znenia neprijateľnej resp. neplatnej zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore vo výroku rozsudku. Pri tomto ustanovení je totiž potrebné si (uť aj z formálneho hľadiska) ihneď na úvod uviesť, že § 298 CSP je vymedzený ako osobitné oprávnenie súdu resp. osobitná náležitosť rozhodnutia v spotrebiteľských veciach (uviesť znenie takej podmienky vo výroku rozsudku), a nie ako ustanovenie oprávňujúce žalobcu na podanie osobitne k tomu smerujúcej žaloby. Z hľadiska prvotného posudzovania žalôb a ich účelu totiž netreba strátiť zo zreteľa, že aj určenie neprijateľnosti, a teda neplatnosti zmluvnej podmienky, je nepochybne určením právnej skutočnosti, pričom pre procesnú prípustnosť takejto žaloby (a nie len povinnosť a prípustnosť s tým súvisiaceho predbežného právneho posúdenia a osobitného uvedenia jej znenia vo výroku rozsudku zo strany súdu) je preto nevyhnutné, aby v zmysle § 137 písm. d) CSP možnosť takejto žaloby (vrátane s tým súvisiaceho osobitného právneho významu) vyplývala z osobitného predpisu. Aj v tomto prípade by pritom nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že žiadne súdne konanie nemôže byť samoučelné. Žiadny osobitný predpis však možnosť takejto žaloby a jej osobitný význam pre daného konkrétneho spotrebiteľa nikde neustanovuje. Z hľadiska svojho obsahu je teda ustanovenie § 298 CSP osobitným ustanovením v spotrebiteľských veciach upravujúcim objektívne nepochybne výlučne len ďalšie (doplňujúce) oprávnenia a povinnosti súdu, a nie oprávnenia a právnu či súdnu ochranu individuálneho spotrebiteľa. Uvedené ustanovenie žiadne individuálne práva spotrebiteľovi nezakladá. Inými slovami, pokiaľ ide o povinnosť súdu v zmysle § 298 ods. 2 CSP výslovne uviesť aj bez návrhu vo výroku rozsudku znenie takej podmienky, z gramatického (doslovného) ale aj systematického výkladu

tohto ustanovenia (zakotveného v zákone systematicky v rámci podnadpisu "osobitné ustanovenia o rozhodnutiach"), ako aj z podstaty a účelu súdneho konania (racionálneho výkladu tohto ustanovenia a súdneho konania ako celku) vyplýva, že k uvedeniu znenia neprijateľnej podmienky vo výroku meritórneho rozhodnutia by to malo dôjsť vtedy, ak sa súd riadne a účelne (prípustne) meritórne zaoberá spotrebiteľským sporom, a v rámci konania o procesne prípustnej žalobe dospeje k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky (a z toho dôvodu prizná alebo neprizná plnenie), no nie v prípade, ak žaloba v tejto časti smeruje (nepripustne, bez vzťahu k súdnej ochrane nejakého konkrétneho len s týmto výrokom spojeného hmotného práva spotrebiteľa) k určaniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, alebo ak smeruje popri inom samostatne prípustnom petíte aj k takému určaniu, teda ak sama o sebe inak prípustná nie je.

13. Podľa názoru žalovaného ustanovenie článku 8., bod 8.1 ďalej nie je možné vykladať spôsobom, ako to robí žalobca. Ide nielen o zavádzajúci a skresľujúci postup, ale aj evidentne účelový. Zákon neobmedzuje sankcie voči spotrebiteľovi za omeškanie len na zákonný úrok z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.). Inak by § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka a súvisiace vykonávacie ustanovenia z nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. nemali žiadny racionálny význam. Uplatnený nárok na zmluvnú sankciu a úrok z omeškania môžu podľa zákonnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. V čase uzavretia zmluvy bol úrok z omeškania 5,05 % ročne, teda ak sa tak stane, tak od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania. Zákonodarca tak právne aproboval a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškanie (t.j. úrok z omeškania, pokuty, penále a podobne) môžu dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, t.j. v tomto prípade 15,15 %. Zmluvná pokuta je 0,04% denne, čiže 14,6% ročne. Zároveň z podanej žaloby nie je zrejmé, z akého dôvodu opomína práve ustanovenia bodu 8.2 resp. 8.3, ktoré sa týkajú a determinujú použiteľnosť bodu 8.1 preberajúc obsah zákonnej úpravy.

14. Žalovaný má tiež za to, že z podanej žaloby nevyplýva v súvislosti s dohodou o poskytnutí služieb, že by žalobca vlastnými tvrdeniami účinne poprel fakt, že dohoda bola uzavretá dobrovoľne, bez nutnosti je uzavretia ako podmienky pre čerpanie úveru. Podaná žaloba neobsahuje žiadne odôvodnenie, na základe ktorého sa žalobca domáha "separátneho" určenia neplatnosti / neprijateľnosti len ustanovenia o odplate.

15. K nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.707,44 Eur žalovaný uviedol, že bezúročnosť a bezpoplatkovosť tvrdí žalobca na základe toho, že zmluva neobsahuje celkovú výšku úveru, a obsahuje nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov.

16. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu o nesprávnej RPMN, potom žalovaný uvádza, že žalobca predložil "informatívny" výpočet RPMN. V žiadnom ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. sa neodkazuje na takýto spôsob určenia RPMN. Údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z. z. , do ktorého je okrem iných údajov premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Z ustanovenia písmena g) vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Ak by teda žalovaný dokument vôbec nepodpísal, tento by nikdy nevznikol. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že do RPMN sa nezapočítava odplata za služby, nakoľko ide o dobrovoľné služby v zmysle Čl. I., bod 2. Dohody o poskytovaní služieb. To žalobca v podanej žalobe nepoprel. K odplate podľa dohody o poskytovaní služieb a jej zahrnutí do RPMN žalovaný uvádza, že takýto postup je nesprávne vyhodnotený aj v súdnej praxi.

17. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o absencii termínu konečnej splatnosti úveru a doby trvania zmluvy, pretože a) zmluva uvedenie termínu konečnej splatnosti obsahuje, b) záver, že termín konečnej splatnosti môže byť aj v oznámení o schválení úveru, ktoré je súčasťou zmluvy, opakovane prijala

aj súdna prax, c) náležitosť termín konečnej splatnosti nemôže byť za žiadnych okolností dôvodom pre záver o bezúročnosti, pretože inak by došlo k porušeniu povinnosti eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva.

18. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Termín konečnej splatnosti úveru je riadne uvedený a je splnená zákonná požiadavka.

19. Zákomom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok a". Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni do budúca doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom. Zvýraznené ustanovenia sú jednoznačnou odpoveďou na to, že s termínom konečnej splatnosti nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

20. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení - replike, zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. K námietkam žalovaného uviedol, že naliehavý záujem na určení neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva predovšetkým z § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľov. Pokiaľ ide o danosť a potrebu preukazovania naliehavého právneho záujmu v tomto individuálnom spotrebiteľskom spore, poukázal tiež na viaceré novšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2019, sp. zn. 6Cdo/27/2018. Poukázal tiež na ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 279/2017 Z. z., podľa ktorého s účinnosťou od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou, pričom poznámkou k tomuto zneniu sa odkazuje § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku. Podľa žalobcu by tak už nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že v súčasnosti sa môže spotrebiteľ pred súdom domáhať aj určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda aj určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok (podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka "Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné."), keď ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. to výslovne umožňuje, a to práve s odkazom na § 137 CSP. V zmysle uvedeného má preto za to, že spochybňovanie práva žalobcu ako spotrebiteľa domáhať sa určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky práve hmotnoprávnou nedôvodnosťou a neprípustnosťou je mylné, nesprávne, dokonca v rozpore so zákonom (napr. §53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), tiež s princípom ochrany spotrebiteľa.

21. Pokiaľ ide o námietky žalovaného, že podanou žalobou nemožno určovať minulý stav a tiež že ustanovenia článku 8, bod 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere sa dnes už objektívne nedajú využiť poukázal najmä na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.01.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017. Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona.

22. K zmluvnej pokute žalobca poukázal na to, že ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je kogentným ustanovením, presne vymedzuje akú maximálnu výšku úroku z omeškania si žalovaný v súvislosti s omeškaním dlžníka môže uplatniť. Z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vyplýva, že kogentne je stanovená iba horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Uvedené ustanovenie predstavuje sankčný postih, ktorý postihuje dlžníka občianskoprávných vzťahov, pokiaľ tento sa dostane do omeškania s peňažným plnením svojho dlhu. Formulácia tohto ustanovenia je kogentná, teda má charakter kogentnej právnej normy. Strany zmluvného vzťahu sa preto nemôžu od nej odchyliť a prípadne si dojednať prísnejší sankčný charakter za porušenie uvedených zmluvných povinností, pričom uvedené platí o to viac, ak jednou zo zmluvných strán je aj spotrebiteľ.

23. Logika súbehu aplikability ustanovení Občianskeho zákonníka je založená na postupnom teste neplatnosti pri zmluvných podmienkach prioritne podľa ustanovení § 53 ods. 1, 4 a 5 Občianskeho zákonníka a následne podľa ustanovení lex generalis. Uvedené je dané z dôvodu, že dôvody absolútnej neplatnosti sa aplikačne nevylučujú, práve naopak je daná ich pozitívna konkurencia, ktorá však nie je vzťahom generality a špeciality, keďže všetky relevantné normy sú povahy lex specialis, ustanovené v časti o spotrebiteľských zmluvách. Preto ak by aj konkrétna sankcia prešla testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nemusí súčasne prejsť testom stropu sankcií, ak by išlo o omeškanie spotrebiteľa s plnením dlhu. V danom prípade neprijateľnosť vyššie uvedenej dohody o zmluvnej pokute, ktorú žalobca napáda, nespôsobuje samotný zabezpečovací inštitút tejto zmluvnej pokuty, ale skutočnosť jeho použitia ako sankčného mechanizmu tam, kde Občiansky zákonník kogentnou právnou úpravou nepripúšťa možnosť odchylenia sa od nej.

24. K odplate za služby žalobca uviedol, že podľa jeho názoru sa v danom prípade jednoznačne jedná o tzv. typovú zmluvu (štandardná, formulárová), ktorá sa používa vo viacerých prípadoch. Možnosť žalobcu ako dlžníka formulačne ovplyvniť takúto formulárovú zmluvu, resp. takéto dojednanie je nereálna a zároveň aj možnosť odmietnutia je len zdanlivá, hoci Dohoda o poskytovaní služieb predstavuje samostatnú listinu. Podľa názoru žalobcu je táto (dojednania v rámci Dohody o poskytovaní služieb) súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere. Dohodu o poskytovaní služieb, ani jednotlivé jej dojednania, tak nemožno považovať za individuálne dojednanie, a predovšetkým z dôvodu materiálnej disproporcie takto dodávateľom nanútenej služby a odplaty zaň (hrubej nerovnováhy), považuje takúto zmluvné podmienky za neprijateľné. Obrana žalovaného, v rámci ktorej poukazuje na údajnú rozpornosť tvrdení žalobcu ohľadom neplatnosti Dohody o poskytovaní služieb na jednej strane a započítania nákladu z tejto Dohody o poskytovaní služieb, sa javí ako zmätočná. Žalovaný sa totiž snaží navodiť dojem, že náklady z neplatnej zmluvy nemožno zahrnúť do RPMN. Faktom však je, že hoci žalovaný Dohodu o poskytovaní služieb považuje za platnú, náklady do RPMN nezahrnul, hoci tak urobiť bol povinný, najmä v zmysle § 2, písm. g), § 19 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

25. K námietke nesprávnej výšky RPMN uviedol, že RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber toho najvhodnejšieho úveru. Nestotožňuje sa s názorom žalovaného, keď tvrdí, že odplata podľa Dohody o poskytovaní služieb sa nezapočítava do výpočtu RPMN, pretože išlo o dobrovoľné služby. Žalobca si žiadne služby nevymienil, boli mu zo strany žalovaného nenútené, preto nemožno v žiadnom prípade hovoriť o dobrovoľnosti na strane žalobcu ako spotrebiteľa. Výklad podávaný žalovaným je špekulatívny a v rozpore so skutočnosťou, tiež so zmluvnou úpravou, keď z okolností tejto veci jasne vyplýva, že žalobca ako dlžník ani reálne nemohol odmietnuť uzatvoriť Dohodu o poskytovaní služieb, v dôsledku čoho tak nemohli ovplyvniť ani vznik takejto záväzku z titulu odplaty na základe Dohody o poskytovaní služieb.

26. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení - duplike, zotrval na svojom stanovisku k žalobe a na doplnenie uviedol, že v zmysle §3a ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. sa za sankcie považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

27. K tvrdeniu, že Dohoda o poskytovaní služieb je typová resp. štandardná formulárová zmluva bez reálne možnosti ovplyvniť jej obsah poukázal žalovaný na to, že predformulované znenie

spotrebiteľských dokumentov je prirodzenou súčasťou úverových produktov a všeobecne všetkých spotrebiteľských vzťahov. Na základe samotnej skutočnosti, že nejaký zmluvný dokument bol vopred pripravený nemožno tvrdiť, že jeho uzatvorenie nebolo v súlade s právom. Dohoda o poskytovaní služieb má dobrovoľný charakter, čo potvrdzuje jej článok I. bod 2 ako aj osobitná asignácia. ak by teda žalovaný dokument vôbec nepodpísal, tento by nikdy nevznikol a pokiaľ by odplata v zmysle Dohody bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Do RPMN sa započítava odplata za služby výlučne v prípade, ak boli podmienkou získania úveru, čo v danom prípade splnené nie je, nakoľko ide o dobrovoľné služby.

28. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa žalovaný nezúčastnil, svoju neúčast' ospravedlnil s tým, že pojednávanie odročil nežiadal a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Na základe uvedeného súd konal a rozhodol v prítomnosti žalovaného.

29. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie v zmysle návrhov strán. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia a listinné dôkazy, a to Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. 8500076744 , Oznámenie veriteľa o schválení úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500076744, Dohoda o poskytovaní služieb č. 8500076744, Potvrdenie o zrážkach zo mzdy, Prehľad platieb žalobcu žalovanému, Informatívny výpočet RPMN. Žalovaný ako prostriedky procesnej obrany použil skutkové tvrdenia a listinné dôkazy, a to Žiadosť / Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500076744, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, Oznámenie veriteľa o schválení úveru.

30. Žalobca pôvodne žiadal, aby súd v rámci dokazovania vyžiadal od žalovaného stanovisko k prehľadu platieb realizovaných žalobcom, avšak tento dôkaz súd nepovažoval za potrebné vykonať, nakoľko otázka rozsahu splatenia úveru nebola medzi stranami sporná a bola preukázaná žalobcom - potvrdením o vykonaných zrážkach zo mzdy. Následne žalobca zmenil svoj návrh a na vykonaní tohto dôkazu netrval.

31. Z obsahu listinných dôkazov súd zistil, že strany sporu uzavreli dňa 26.08.2014 Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500076744 (ďalej tiež ako " Žiadosť/ Zmluva "). Bod 5 Žiadosti / Zmluvy obsahuje údaj o tom, že poskytnutá čiastka úveru je 1.500,-€, splatnosť úveru (počet splátok) je 36, mesačná splátka (vrátane úrokov) je 53,25€, mesačná platba (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb) je 89,65€, celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) je 1.967,00€. Predpokladaná RPMN je 20,91%, ročná úroková sadzba úveru 18,03%, priemerná RPMN za úver je 44,06%.

32. Bod 6 Žiadosti / Zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré sa nemali vyplíňať a podľa ktorých poskytnutá čiastka úveru je 1.500,-€, splatnosť úveru (počet splátok) je 36, mesačná splátka (vrátane úrokov) je 53,25€, mesačná platba (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb) je 89,65€, celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) je 1.967,-€. RPMN za úver je 20,91%, ročná úroková sadzba úveru 18,03%, priemerná RPMN za úver je 44,06%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania je 5,15% a poplatok za poskytnutie úveru je 50,-€.

33. Podľa bodu 8.1. zmluvy v prípade omeškania Dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa čl. 13. ods. 13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto Zmluvy o RÚ a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.).

34. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500076744 zo dňa 26.08.2014 obsahuje údaje o úvere tak, ako je uvedené v bode 6 Žiadosti / Zmluvy s tým, že navyše obsahuje ešte údaj o dátume splatnosti prvej splátky úveru dňa 01.10.2014 a poslednej splátky úveru dňa 01.09.2017 a odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb je 1.310,40€.

35. Z Dohody o poskytovaní služieb č. 8500076744 zo dňa 26.08.2014 súd zistil, že bola uzatvorená stranami sporu na samostatnom formulári. Dohoda je typom tzv. formulárovej zmluvy. Predmetom dohody sú služby k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere s tým, že dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu na uzavretie akéhokoľvek vzťahu ako napr. na získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok. Žalovaný sa v dohode podľa bodu 7.1 zaviazal, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne žalobcovi odplatu vo výške 2,51% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Odplatu sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení veriteľa o schválení úveru. Služby, ktoré mali byť poskytované sú definované v článku II. dohody a jednalo sa napr. o službu odklad splátok, informácia o zostávajúcich záväzkoch, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o prijatí platby.

36. Zamestnávateľ žalobcu potvrdil, že vykonával zrážky zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného v rozsahu 3.157,44€.

37. Podľa výpočtu RPMN pre spotrebiteľské úvery pri výške úveru 1.450,-€ splácaného 36 mesačnými splátkami po 89,65€ je výška RPMN 83,29€ a splatená suma 3.227,40€.

38. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

39. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

40. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

41. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

42. Podľa § 53 ods. 4 písmeno k/ Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

43. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

44. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

46. Podľa § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

47. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

48. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

49. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

50. Podľa § 2 písmeno a/, b/, d/, g/, h/, i/, j/, k/, l/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014 Na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania

zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere

51. Podľa § 9 ods. 2 písmeno g/, j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie; ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

52. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 26.08.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

53. Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

54. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

55. Podľa § 458 ods.1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

56. Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

57. Zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle všeobecných ustanovení § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o formulárovú zmluvu pripravenú vopred žalovaným, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalobca pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejmé aj v danej veci.

58. Predmetom tohto sporu bolo určenie neprijateľných zmluvných podmienok a vydanie bezdôvodného obohatenia ktoré mal žalovaný získať titulom zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko žalobca má za to, že zmluva o poskytnutom úvere bola uzatvorená v rozpore so zákonom, čoho dôsledkom má byť to,

že úver je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v celom rozsahu namietal uplatnený nárok, namietal splnenie podmienok na podanie určovacej žaloby, popieral skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom porušenia zákona a úverovú zmluvu považoval za uzavretú v súlade so zákonom. Nespornou skutočnosťou medzi stranami bolo uzavretie zmluvy, výška poskytnutého úveru a rozsah jeho splatenia.

59. K splneniu podmienok určovacej žaloby súd uvádza, že námietky žalovaného nepovažoval za relevantné, keďže súdna prax ustálila, že žaloba, ktorou sa žalobca v postavení spotrebiteľa domáha vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písmeno c/ CSP, ale ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch) § 53 ods. 1, 4,5 a § 53a OZ, § 3 ods. zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Uvedená právna veta bola vyslovená v uznesení Najvyššieho súdu SR z 28.03.2019 sp. zn. 6Cdo 27/2018.

60. Pokiaľ ide o vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, k tomu súd uvádza, že tak zmluvnú podmienku týkajúcu sa zmluvnej pokuty ako aj zmluvnú podmienku týkajúcu sa odplaty za služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb vyhodnotil súd ako podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté, spôsobujú nerovnováhu v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a sú neprijateľnými, teda neplatnými podmienkami.

61. K neprijateľnosti zmluvnej pokuty súd uvádza, že žalovaný svoj nárok na zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne z dlžnej sumy oprel o ustanovenie bodu 8.1 zmluvy o úvere. Zmluva o úvere bola vopred pripravená žalovaným ako veriteľom a žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, len zmluvu podpísať v takom znení, ako ju veriteľ vopred pripravil. Ustanovenie o zmluvnej pokute bolo obsiahnuté v zmluve, ktorá je štandardnou formulárovou zmluvou. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dojednané bolo na žalovanom, ktorý uvedené nepreukázal, preto podľa § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný nepreukázal opak, súd nepovažoval zmluvnú pokutu za individuálne dojednanú. Okrem toho zmluvná pokuta spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, pretože predstavuje osobitnú formu plnenia pre prípad omeškania, čím dochádza popri úrokoch z omeškania k viacnásobnému postihu spotrebiteľa za omeškanie. Za neprijateľné súd považuje tiež to, že zmluvná pokuta sa týka jednak omeškania so splátkou úveru ako aj omeškania so splátkou poplatku za službu v zmysle Dohody o poskytovaní služieb, pričom k neprijateľnosti poplatku za služby sa súd vyjadruje v nasledujúcom odseku.

62. K neprijateľnosti poplatku za službu v zmysle Dohody o poskytnutí služby súd uvádza, že poplatok zaplatí spotrebiteľ vopred t.j. ešte v čase, kedy nie je zjavné, či vôbec počas trvania úverového vzťahu o službu bude žiadať. Tiež má súd za to, že žalovaný ako veriteľ si viacnásobne uplatňuje poplatok, keď jednorázovo si uplatnil poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,-€ a následne si uplatňuje poplatok za služby, ktoré sú v zmysle dohody službami bežne administratívnymi spojenými so správou úveru. Navyše súd uvádza, že "cena" za poskytnutie úveru je zmluvný úrok, ktorý je dlžník povinný platiť, preto akékoľvek ďalšie spoplatňovanie poskytnutia úveru veriteľom a správou úveru sa súdu javí ako neprimeraná výhoda v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Rovnako tak výšku poplatku, ktorá dosahuje sumu 1.310,40€ (36,40€ x 36 = 1.310,40) a tvorí 90,37% istiny reálne poskytnutého úveru (1450,-€) považuje súd za neprimerane vysokú v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 OZ spôsobujúcu značnú nerovnováhu v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Navyše súd uvádza, že rovnako tak ako pri zmluvnej pokute, aj tento poplatok žalovaný odvodzuje od Dohody o poskytovaní služby, pričom uvedená dohoda je formulárovým typom zmluvy so znením vopred pripraveným žalovaným, žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, len dohodu podpísať v takom znení, ako ju žalovaný vopred pripravil. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o poplatku bolo individuálne dojednané bolo na žalovanom, ktorý uvedené nepreukázal, preto podľa § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný nepreukázal opak, súd nepovažoval túto zmluvnú podmienku za individuálne dojednanú.

63. K bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd uvádza, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere mal byť žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.500,- €.

Žalovaný v rozpore so zmluvou poukázal žalobcovi na účet sumu nižšiu ako bola uvedená v zmluve, teda namiesto sumy 1.500,-€ poukázal sumu 1.450,-€. Žalovaný si tak započítal poplatok vo výške 50,-€ za poskytnutie úveru. Vzhľadom k tomu, že žalovaný zaúčtoval poplatok za poskytnutie úveru na ľarchu úveru poskytnutého žalobcovi tým, že mu úver vyplatil už krátený o predmetný poplatok, pričom tento zahrnul do celkovej sumy poskytnutého úveru, tento spôsob určenia celkovej výšky úveru v nadväznosti na to následného určenia RPMN z takejto výšky úveru bol realizovaný v rozpore s eurokomformným výkladom príslušných ustanovení smernice č. 2008/48/ES z 23. apríla 2008 a tým v nadväznosti na to aj s ustanovením zákona č. 129/2010 Z. z. , ktorým sa uvedená smernica v súlade s Prílohou č. 1 preberá do právneho poriadku. Je zrejmé, že takýto postup zúčtovania poplatku vedie k skreslovaniu údajov RPMN, kedy ho podhodnocuje.

64. Zmluvou o úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Veriteľ teda za zhodnotenie (úroky) poskytne formou úveru peňažné prostriedky. V danom prípade však žalovaný poskytol žalobcovi úver nižší ako je výška úveru uvedená v zmluve, a to o sumu rovnajúcu sa poplatku za poskytnutie úveru. Je zrejmé, že aj napriek tomuto započítaniu si žalovaný ako veriteľ opätovne poplatok uplatňuje zaplatiť, nakoľko podľa zmluvy mal žalovaný zaplatiť celkovú čiastku vo výške 1.917,-€, ktorá pozostávala z istiny 1500,12€ (t.j. splátka istiny 41,67€ x 36 splátok = 1500,12) a z úrokov (t.j. 11,58€ splátka úrokov x 36 splátok = 416,88€), t.j. 1500,12 + 416,88 = 1917). Z uvedeného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. Tento fakt je potrebné posúdiť v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, uplatňujúc výklad, ktorý je pre žalobcu ako spotrebiteľa priaznivejší tak, akoby tento údaj v zmluve absentoval, a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b./ zákona č. 129/2010 Z. z. platí, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov.

65. K námietke žalovaného, že do celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady vyplývajúce z Dohody o poskytnutí služby, pretože uzavretie dohody bolo voliteľné a nepredstavovalo podmienku pre získanie úveru súd uvádza, že s týmto názorom žalovaného sa nestotožňuje. Podľa § 2 písm. g./ zákona č. 129/2010 Z. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Z takto formulovaného znenia nevyplýva záver o tom, že náklady vyplývajúce z Dohody o poskytovaní služby sa nemajú považovať za náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zákon totiž výslovne z takýchto nákladov vylučuje len notárske poplatky. Zákon ďalej hovorí o nákladoch za doplnkové služby a len príkladmo uvádza povinné poistné, na uzavretie ktorého je viazané poskytnutie spotrebiteľského úveru, avšak opätovne táto formulácia nákladov na doplnkové služby v konečnom dôsledku aj poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevyklučuje uvedené medzi stranami dobrovoľne dohodnuté náklady na služby pre spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, a teda ani z ich zahrnutia do príslušných výpočtov ako RPMN, tak aj ich uvedenia do celkovej čiastky vymedzenej v § 2 písm. h./ zák. č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ sa totiž zmluvné strany dohodli, že ich žalobca ako spotrebiteľ bude uhrádzať v súvislosti s touto zmluvou o spotrebiteľskom úvere , tak ich následne aj musí uhrádzať a v takom prípade sa splátky týchto nákladov musia vnímať ako poplatok akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Navyše sú to poplatky žalovanému ako veriteľovi známe. Na rozdiel od notárskych poplatkov zákon takéto náklady výslovne z definície celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom nevyklučuje a preto je ich tiež potrebné zahrnúť do uvedených celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Na základe uvedeného súd konštatuje, že aj z tohto dôvodu došlo k nesprávnemu určaniu výšky RPMN, čo má napokon za následok to, že RPMN uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu nezodpovedá skutočnému stavu a bola uvádzaná v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, t.j. uvádzala sa hodnota nižšia než aká bola v skutočnosti.

66. V zmluve o úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 20,91 %. Pri výške reálne poskytnutého úveru 1.450,-€, mesačnej splátke 89,65€ v počte 36 tak mal žalobca zaplatiť spolu sumu 3.227,40€ a výška RPMN by tak predstavovala 83,29% (výpočet podľa verejne dostupnej interaktívnej kalkulačky). Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve o úvere je preto uvedená nesprávne, nakoľko je v úverovej zmluve uvádzaná v nižšej hodnote, teda je uvádzaná v

neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že úver je podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

67. Keďže súd vyhodnotil, že úver poskytnutý žalobcovi je úver bezúročný a bez poplatkov, v ďalšom sa súd zaoberal otázkou, či sú splnené podmienky na vydanie bezdôvodného obohatenia a dospel k záveru, že zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko žalovaný získal od žalobcu plnenie vo výške 1.707,44€ bez právneho dôvodu. V konaní nebolo sporné, že zo strany žalobcu došlo k finančnému plneniu vo výške 3.157,44€ formou zrážok zo mzdy poukázaných na účet žalovaného. Zmluvu o úvere uzavretú medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil súd ako spotrebiteľskú zmluvu o úvere uzavretú v zmysle v tom čase platného zákona č. 129/2010 Z.z. a z dôvodov uvedených vyššie v odôvodnení tohto rozsudku považuje súd poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalobca bol povinný žalovanému vrátiť len výšku skutočne poskytnutého úveru, ktorý mu bol daný vo výške 1.450,-€ a ktorý žalobca žalovanému splatil v rozsahu 3.157,44€. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti považoval súd žalobu za dôvodnú a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.707,44€ (3.157,44€ - 1.450€ = 1.707,44) titulom bezdôvodného obohatenia.

68. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

69. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

70. Právny vzťah z bezdôvodného obohatenia treba považovať za záväzkový vzťah (§ 489 OZ), na ktorý sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o záväzkoch, vrátane ustanovení o zániku záväzkov a omeškaní. Úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ustanovený čas splnenia, zásadne treba vychádzať z toho, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadala o plnenie. Ak nedošlo k požiadaniu dlžníka už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu; dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému (R 27/1977).

71. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia a tomu zodpovedajúca povinnosť vznikla na základe zákona, pretože v dôsledku porušenia zákona žalovaným došlo priamo zo zákona k následku, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Z hľadiska určenia času splnenia je potrebné vychádzať z ustanovenia § 563 OZ, v zmysle ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala. Toto ustanovenie sa týka tých prípadov, keď čas splnenia nebol určený žiadnym z uvedených spôsobov. Právo určiť čas plnenia má podľa tohto ustanovenia veriteľ. Ak čas splnenia nebol dohodnutý a nebol daný ani na voľbu dlžníka, veriteľ môže kedykoľvek, hoci aj na druhý deň po uzavretí zmluvy, vyzvať dlžníka, aby plnil. Dlžník je povinný predmet záväzku splniť v nasledujúci deň po obdržaní výzvy (upomienky). V tom prípade platí na splnenie čas, ktorý určil veriteľ vo svojej výzve dlžníkovi.

72. Žalobca si uplatnil zákonný úrok z omeškania z bezdôvodného obohatenia počnúc odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 03.06.2020 a keďže žalovaný je v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku, priznal súd žalobcovi nárok aj na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy bezdôvodného obohatenia od 04.06.2020 do zaplatenia.

73. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

74. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

75. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

76. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

77. O trovách konania rozhodol súd podľa zásady úspešnosti. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu, preto žalobca mal v konaní plný úspech, na základe čoho mu súd priznal voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania. O konkrétnej výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.